



באחד ממסעותיו, נכנס פעם רבנו לבית הכנסת באחת העיירות
להתפלל תפלת מנחה בצבור, ביהד עם רבנו היה שם מנין, אבל
אחד אשר היה מתקדם לא רצה להתפלל, ויצא.

אמר רבנו כעת נתחוויר לי הטעם, — מדוע כששלח יעקב

[קלח]

אבינו אל עשו אחיו צאן ורועים לא שלח אתם גם כלבים הנלווים
אל הרועים, — כנראה, סיים רבנו — שהיות וזה היה מנחת
(מנחה אל עשו) וממנחה הם בורחים...



מעשה באברך אחד שבא לפני רבנו, ובקש רשות להציע
לפני רבנו, מחדושו שחידש בסדר נזיקין, — רבנו נענע לא
בראשו, — נו.. — והתחיל לומר פלפול ארוך שערך למעלה
ומארבע שעות.

רבנו בענות קדשו, הקשיב לכל דבריו, וכשסיים אמר לו
רבנו:

— דבריך הם דלא כרבי מאיר ודלא כרבי יהודה — והאברך
עומד משתאה ומחריש כי לא הזכיר בדבריו שום מחלוקת רבי
מאיר ורבי יהודה, — ויאמר לו רבנו:

בפסחים י"ב נחלקו רבי מאיר ורבי יהודה, אם אדם טועת
ב' שעות או ג' שעות, אבל מע"כ טעה למעלה מארבע שעות, דלא
כרבי מאיר ודלא כרבי יהודה...



מעשה באחד שחבר פירוש על ספר קהלת, ובא לפני רבנו
לבקש הסכמתו, רבנו עבר על הפירוש ואמר למחברו: — יכול